

[Socialministeren]

Ressourcetællingen fra Danmarks Statistik, hvor støttepædagogerne ikke er medregnet, viser da også, at der i perioden 1976-77 er sket en personaleforøgelse på daginstitutionso mrådet, uden at personaletallet dog er kommet op på tallene fra før personalenedskæringerne i finansåret 1975-76. En opnormering af personaletallet fra 1977 til niveauet fra før 1975-76 ville ud fra et forsigtigt skøn medføre en stigning i antallet af fuldtidsbeskæftigede på ca. 1.600, hvilket med et institutionstal på 3.627 vil svare til mindre end én halvtidsansat pr. institution.

Tove Frederiksen (S):

Forslaget er en ganganger og bliver hverken bedre eller ringere af at blive fremsat én gang til. Imidlertid sker der ting i samfundet, som daginstitutionso mrådet skal ses i forbindelse med. Bistandsloven har givet kommunerne mulighed for at vurdere behovet inden for egne rammer.

Når der i dette forslag foreslås indført regler, der var gældende før finansloven 1975-76, kunne man forledes til at tro, at tiden havde stået stille, men det har den ikke. Der er sket nogle rokeringer i forbindelse med lørdagslukning i institutioner: i masser af tilfælde er lederen af en institution blevet fritaget for det administrative arbejde, der hører en institution til, idet den kommunale administration har overtaget denne opgave, hvilket betyder, at lederen frigøres til at indgå i arbejdet med børnegrupperne.

Central pladsanvisning skal også nævnes som en positiv ting, der er medvirkende til, at det rigtige barn anbringes i den rigtige institution, hvormed man tager højde for nogle skævheder, der i givet fald kunne opstå.

Endelig skal jeg ikke undlade at nævne, at en del institutioner ved ændring i tilrettelæggelse af arbejdet er blevet normeret bedre end hidtil, fordi man ved en kritisk gennemgang blev opmærksom på de vanskeligheder, der kunne være f. eks. i forbindelse med de upraktiske indretninger i institutionernes lokaler; det kunne eksempelvis være flere etager i en institution. Individuelle vurderinger har i nogle tilfælde givet bedre normeringer end tidligere, og det er noget, der fortæller om lokalkendskabets berettigelse. Derfor kan de belastede områder også opnå at anmelde

større beløb til refusion til personalelønninger end normalbudgetterne, der tages udgangspunkt i.

I forbindelse med dette forslag vil jeg ikke undlade at bemærke, at socialdemokratisk politik er at arbejde for, at der skabes fuld og gratis dækning af behovet for daginstitutioner i takt med de muligheder, der er herfor. Men i dag må det siges, at i tillid til, at kommunerne kender institutionerne inden for de enkelte områder, må det blive opgaven først og fremmest at styrke kommunerne i at bruge bistandsloven efter hensigten. Også i tillid til det sikkerhedsnet, som socialministerens godkendelse af kommunernes udbygningsplaner borger for, må forslaget afvises fra socialdemokratisk side.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Dette gentagne paradenummer fra partierne VS og DKP må klart afvises, da der ingen seriøs begrundelse er for dette forslag. Hele udviklingen inden for daginstitutionso mrådet kører forkert og er medvirkende til at nedbryde ansvarsbevidstheden. Helt principielt kunne det over for partierne VS og DKP udtrykkes således, at eftersom de er så utilfredse med den måde, hvorpå det offentlige for tiden driver børneinstitutionerne, kunne man foreslå venstrefløjspartierne, at de opretter deres egne institutioner for egne midler, så er der nemlig ikke en kat, der vil interessere sig for, hvor mange pædagoger der ansættes dér, og så kan der jo gives al den pædagogiske service, der ønskes og kræves.

Men lad os tænke lidt på de skatteydere, der altid selv har passet deres børn; de er nemlig ved at være godt trætte af venstrefløjens udgydelser og krav til andres pengepung. Socialministeren har for kort tid siden - jeg mener, det var i august 1977 - nævnt, at 40 pct. af institutionsbørnenes forældre tjener over 80.000 kr. Så er der ikke nogen som helst rimelighed i, at de, der ikke tjener så meget, gennem skatten skal betale for socialisternes bekvemme facon for børnepasning. For det er jo ligeledes en kendsgerning, at såkaldt fuld forældrebetaling som bekendt kun udgør 35 pct. af den faktiske pris. Hvor tror VS og DKP resten af pengene kommer fra?

Jeg har hørt udtalelser som: hver eneste krone, I får til jeres børnepasning, er taget